

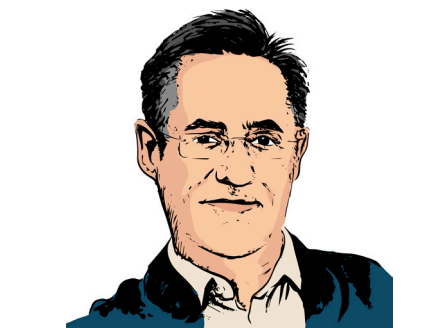
Via eslovena? Via catalana

La independència l'hem de guanyar amb intel·ligència, no pas amb vessament de sang. L'Estat espanyol, amb la seva inèrcia antidemocràtica, pot fer bona també aquesta jugada

El passat 10 d'octubre el president Puigdemont va demanar al Parlament de Catalunya que suspengués temporalment la declaració d'independència, tal com va fer Eslovènia per tal de guanyar reconeixement internacional. Per bé que les circumstàncies no són comparables (Eslovènia controlava el territori amb un nombrós sometent i la caixa dels impostos —l'impost de duanes, recaptat als punts fronterers— en el moment de fer la suspensió), els sis mesos de pròrroga van mostrar al món la intransigència dels serbis i van fer irreversible la unilateralitat de la independència eslovena. El dia abans de la seva declaració Estats Units, Regne Unit i França van dir que mai no reconeixerien la seva independència i que mai no serien admesos a la UE.

La decisió del president Puigdemont busca preservar el mandat popular guanyat el dia 1 d'octubre a cops de porra i deixar l'Estat espanyol sense cap excusa de cara al món per seguir practicant la violència contra la població civil. El president Puigdemont va mostrar una gran talla humana: no va voler que el plet català s'hagués de sentenciar al carrer entre manifestants i policies, tal com desitja ferverosament el Govern espanyol: imatges de violència campal per justificar la repressió.

Es diu que el discurs del president del Consell Europeu Donald Tusk, que dues hores abans del ple va demanar directament al president Puigdemont que avortés la declaració d'independència, va influir en la decisió del president Puigdemont. Tusk, polonès que pertany a una minoria nacional i que "sap què és rebre un cop de porra", va apel·lar a no fer un pas "irrever-

RAMON TREMOSA

sible" que dinamités el diàleg. Penso, però, que en la decisió del president Puigdemont va pesar més evitar la violència que persegueix obtenir el Govern espanyol per poder ocupar Catalunya i desmantellar l'autogovern.

El president Puigdemont també busca sumar els votants de CSQP, Podem i una part del PSC a la nova República: quan arribi el moment de l'enfrontament de veritat, hem de ser 3 milions de persones al carrer (i a les urnes una altra vegada si cal si, per exemple, s'imposés des de l'exterior un referèndum pactat com a solució, tal com demana *The Economist*).

L'independentisme va aconseguir 8 milions de vots el 9N de 2014, 1,96 milions de vots el 27S de 2015 i 2,2 milions de vots el passat 1 d'octubre, sense comptar els sis que van ser requisats i els votants que van

ser desincentivats d'anar a votar per la violència policial espanyola. Penso que ja tenim a l'abast els 3 milions de catalans per a la República: la millor notícia del referèndum de l'1 d'octubre va ser la inesperada notable participació en el cinturó de Barcelona, en molts barris superior al vot del 9N.

El món ha vist amb estupor com el Govern espanyol va enviar la policia a agredir la població civil indefensa per tal de desbaratar el referèndum. La premsa internacional ha estat tan contundent contra el Govern espanyol que fins i tot el diputat de Ciudadanos Girauta es va queixar, en el debat del dia 11 d'octubre al Congrés, que el "Govern espanyol havia fracassat internacionalment en el control del relat i de les imatges de l'actuació policial espanyola"!!! Un debat, per cert, que va fer més evident que mai la falla mental i la divergència creixent de preferències entre el votant mitjà espanyol (que vol recentralització i/o eliminació d'autonomies) i el votant mitjà català (que vol més autogovern i/o independència).

Catalunya enceta el meló de les independències a l'Europa occidental: Flandes, Escòcia, Baviera, Llombardia, País Basc, Vèneto... per això les grans capitals europees són i seran molt hostils a la independència de Catalunya. Les primeres complicitats caldrà anar-les a buscar als països amb més tradició democràtica. Amb joc brut i sense cap límit moral el Govern espanyol vol guanyar els catalans per esgotament. Preparem-nos per si cal resistir un temps més llarg del que voldríem.

Eurodiputat independent pel PDeCAT